

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 126. Princeps Condæus in Franciam redux.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

pedes lustrare solitus, reditus Ecclesiæ, Sæc. XVII. A. C. 1610.
 sibi suisque sat parcus, larga in egenos manu effudit. Synodum Provinciam apud Grassam hoc anno coegit, in qua antiquos Ecclesiæ mores & disciplinam revocare aggressus est: hujus tamen Synodi acta perierunt, ipse vero Episcopus Parisiis die vigesima quarta Januarii anno Christi millesimo sexcentesimo duodecimo animam Deo reddidit, sepultus apud Augustinianos.

§. CXXVI.

Princeps Condæus in Franciam redux.

Interim Condæus Princeps apud Mediolanenses, ubi asylum inveniebat tentata conjugis suæ honestas, adhuc hærebat. Hic fervente indignationis æstu sæpe incautius non modo in Belgio sed & Mediolani declarabat, quod Franciæ sceptrum ad ipsum utpote proximum Regii sanguinis Principem devolutum esset, præcipue cum defuncti Regis connubium cum Maria Medicæa nullum fuisset. Insuper ad exequendum hoc consilium Fontanus Comes jam antea validam Hispanorum opem pollicebatur, cui tamen Princeps officiose reposuit, se non Franciæ solum, sed Administrato- ris dignitatem sibi debitam efflagitare.

Memoir. secret. part. II. & 12. Merc. Gallobelg. t. 6. pag. 3. Gramont l. I. Hist. Gall.

Hist. Eccles. Tom. LIV. Nn Præ-

Sæc. XVII. Præterea non deerant, qui Romæ
A. C. 1610. Henrici IV. matrimonium cum Medi-
 cæa in initum in dubium vocarent, ut
 novi Regis successionem controversam,
 & Condæi spem magis firmam redde-
 rent; quinimo Hispaniæ Orator, ut Pa-
 pam ad dissolvendum hoc connubium
 incusso timore urgeret, eidem refere-
 bat, quod Ledigerius Franciæ Mare-
 scallus cum duodecim peditum & Equi-
 tum duobus millibus Pedemontium in-
 gressus, junctis cum Sabaudis viribus
 Mediolanum aggredi pararet, non sine
 magno Religionis præjudicio, eo quod
 non modo præfatus Bellidux, sed om-
 nes ejus milites Calvinæ sectæ additi
 cunctas circum Regiones hujus hæresis
 veneno infecturi essent, proin res ad
 eam redacta foret necessitatem, ut Pa-
 pa suas Vires Hispanis jungeret: Ve-
 rum nil inde territus Pontifex Breve-
 fio Franciæ Legato declarabat, quod
 præfatum connubium omnino validum
 esset: insuper a Bentivolio Cardinale
 de Condæi proposito, die decima septi-
 ma Junii edoctus, eidem in mandatis
 dedit, ut Principem, ne tam frivolo
 obtentu Franciam perturbaret, horta-
 retur, cui etiam Condæus reposuit,
 quod habita notitia de obitu Henrici
 Regis nil magis cordi haberet, quam
 in novi Regis ac Reginæ gratiam re-
 dire

Sæc. XVII.
A. C. 1610.

dire. Ex his elucet falsitas, qua Au-
thor libri *de gestis Mariæ Mediceæ Ad-*
ministratricis Bentivolium Bruxellensem
Nuntium in invidiam trahere nititur,
perinde ac si ipse Condæum instigasset,
ut expulso novo Rege utpote illegitime
nato Franciæ solium sibi vendicaret,
quid enim vero minus simile est, quam
hunc Cardinalem ob prudentiæ laudem
adeo celebrem depingere, perinde ac si
Condæum sollicitasset ad ea oblata,
quæ tamen sibi a Fontano potentissimo
Hispani Regis Ministro paulo ante facta
Princeps generose recusaverat, cuius in-
doles Bentivolio haud incognita erat,
proin probe prospicere poterat, quod si
Princeps datum hoc sibi a Cardinale
consilium revelaret, ipse non modo
Franciæ, sed & maximam summi Pon-
tificis indignationem incurfurus esset,
proin Pauli V. gratia exclusus, & a poten-
tissimo Rege oppressus, necnon sua exi-
stimatione, & ampla præprimis spe de-
jectus, tandem in Hispani Regis ditioni-
bus exiguum tam indignæ actionis præ-
mium emendicare cogeretur. Insuper
vindictatur hujus Nuntii innocentia ex
eo, quod legatione sua Belgica defun-
ctus, Gallicam potius quam Hispanam
selegerit, quod nec ipse unquam fecis-
set, nec Franciæ Rex, ejusque Ministri
Nuntium factionis agitatae ac rebellio-

Nn 2 nis

XVIII.
Romæ
Medi-
ut
veriam,
redde-
ut Pa-
ubium
refere-
Mare-
Equi-
um in-
viribus
on sine
quod
ed om-
additi
æresis
es ad
ut Pa-
Ve-
Breve-
quod
lidum
dinale
septi-
adatis
rivo-
norta-
osuit,
enrici
quam
n re-
dire

Sæc. XVII. nis contra Franciam inspiratæ Autho-
 A.C. 1610. rem unquam admisissent, præcipue
 cum Cardinalis Corfinus ejus Succes-
 sor non sine maxima difficultate admi-
 sus fuerit, eo duntaxat ex capite, quia
 natione Etruscus proin de partium stu-
 dio & affectu erga Reginam Matrem
 suspectus esset. Præterea Ludovicus
 XII. Bentivolium vix ad Purpuram
 Romanam evectum statim Romam ab-
 legabat, ut sua negotia procuraret, re-
 gnumque protegeret: illum etiam us-
 que ad mortem sua honorabat amicitia,
 omnemque movebat lapidem, ut is ad
 Pontificatum eveheretur, quo honore
 certe a Rege non affici solet ille, qui
 Regem a folio deturbare molitus esset.
 Denique Brevesius datis ad Papam li-
 teris testabatur, quod Bentivolius Con-
 dæi proposito acriter sese opposuerit.
 Verum hanc calumniam aduersus Ben-
 tivolium Authori expressisse videtur
 exulceratus in eum animus; cum enim
 eo tempore, quo Bentivolius in Fran-
 ciæ Aula Nuntium agebat, hujus libri
 Author legatione apud Pontificem fun-
 geretur, & ob turbidam indolem suam
 inter arma efferatam ingentes ibidem
 turbas concitasset, & ob eas Papa ejus-
 que Nepos justam exostulandi aniam
 habuissent, hinc Bentivolius ex Ponti-
 ficis mandato, & officii sui debito de
 violen-

*Lettr. de
 Breves a la
 Reine
 17. Juill.*

violenta hac agendi ratione apud Hen-
ricum IV. querebatur, a quo hic Le-
gatus sæpe acriterque objurgatus est,
præcipue postquam præter omne fas
Bentivolii epistolam ad Borghesium Car-
dinalem Papæ Ministrum integro octi-
duo retardasset. Hæc igitur erat ori-
go aversionis conceptæ in Bentivolium,
nunc vero ad Historiæ seriem, unde
digressi sumus, revertamur.

Ceterum Condæus Princeps in Fran-
ciam redire constitutum habens, Me-
diolano Bruxellas die decima nona Ju-
nii venit, ubi ejus conjux atque Au-
striæ Archiduces ipsum sollicitè præ-
stolabantur. Comperto ejus adventu
mox Pontifex Bentivolio in mandatis
dedit, ut suo nomine Condæum ad ob-
sequium Regi ac Reginæ præstandum
hortaretur, quod etiam Princeps Nun-
tio Apostolico pollicitus, voluit, ut
uxor sua, quam nequidem alloquio aut
aspectu dignabatur, mortuo jam Rege in
Gallias reverteretur, ipse vero altera
die Mariemontium profectus, Bernio
Franciæ Oratori declarabat, quod re-
dire nollet, nisi prius de Reginæ gratia
securus esset: Hanc moram dissuaserat
Orator: cessabat quoque Principis flu-
ctuatio, postquam Reginæ literas cle-
mentia plenas die vigesima septima Ju-
nii præter plures alias a suis Amicis

Sæc. XVII.
A. C. 1610.

Sæc. XVII. ^{1610.} scriptas receperat, & Beraltus Comes a Regina submissus eidem publicæ securitatis literas tradiderat, sponse facta, quod Rex & Regina adventus sui desiderio flagrantem eum non sine speciali amoris & benevolentiae testificatione essent recepturi. Ad hasce literas mox reposuit Princeps, se in Franciam non alio ex fine rediturum, nisi ut Regi, ejusque Matri integerrima fide serviret.

§. CXXVII.

Princeps Condæus Parisiis perhonorifice exceptus.

*Memoir.
secret.
part. 12.*

Jamjam Princeps Cameraco Peronnam venerat, ibidem a Matre sua exceptus; tandem comitantibus eum plusquam quingentis Nobilitatis primæ Viris lætus die decima quinta Julii Parisios ingrediebatur: Hujus magnificentiae splendor, ac immodicus applaudentium júbilus perniciosæ unionis suspicionem Reginae ingessisse videbatur, cui tamen Condæus immotam fidem, animumque ab omni factione alienum testabatur: Certabant omnes hujus Principis favorem & amicitiam, & quidem pro suo quisque affectu aucupari. Præ ceteris Bullionius Dux Calvinita cognationis, qua invicem juncti erant, specie